

встановити пряму залежність між доходами платника цього податку та його платежами до бюджету. Водночас йому властиві ряд проблемних питань: приховування доходів та ухилення від сплати податку, певна соціальна несправедливість. Для того щоб ці питання вирішити, необхідно приймати комплексні рішення, які повинні складатися із запровадження в Україні прогресивної системи оподаткування доходів фізичних осіб при одночасному введенні більш жорстких санкцій стосовно навмисного ухилення від сплати податків, удосконалення системи адміністрування ПДФО тощо.

Література:

1. Дутова Н. В., Лесік Є. С. Оподаткування доходів фізичних осіб в Україні: проблеми та вдосконалення на базі досвіду зарубіжних країн. *Економіка і організація управління*. 2019. Вип. 1. С. 43-52.
2. Податковий кодекс України (від 02.12.2010 № 2755-VI). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
3. Волохова М.П. Фіскально-регулюючий потенціал особистого прибуткового оподаткування в Україні/ М.П. Волохова. Економічні інновації: Зб. наук. пр. Одеса: ІПРЕД НАН України, 2015. Вип. 60, т. III. С. 63-73.
4. Осадчук С. Оподаткування доходів фізичних осіб: аналіз та тенденції. С. Осадчук. Теоретичні та прикладні питання державотворення. 2017. Вип. 20. С. 122-130
5. Мартинюк Г. П. Теоретичні аспекти системи оподаткування доходів фізичних осіб. Г. П. Мартинюк. Бізнес Інформ. 2019. № 2. С. 396-401.

Кравченко І.С.

молодший науковий співробітник

*Науково-дослідного інституту фіскальної політики
Університету державної фіскальної служби України*

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ВИКИДІВ ЗАБРУДНЮЮЧИХ РЕЧОВИН В АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ ДИФУЗНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ

Суб'єкти господарювання по газопостачанню та газифікації під час провадження своєї діяльності здійснюють викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами та є платниками екологічного податку за викиди забруднюючих речовин. Крім того, такими суб'єктами господарювання здійснюються викиди природного газу внаслідок використання на виробничо-технологічні витрати та втрати. В складі природного газу 89% складає метан, при чому викиди здійснюються не стаціонарними, а дифузними джерелами забруднення.

Через нечітко визначений у Податковому кодексі України (далі – ПКУ) об'єкт оподаткування з викидів в атмосферне повітря метану, суб'єкти господарювання не сплачують екологічний податок, що у результаті приводить до недоотриманих до державного бюджету екологічних податків та виникнення з цього приводу судових спорів. З огляду на це, здійснено аналіз судової практики та узагальнення аргументів як платників податку так і податкової служби. Отже, до аргументів податкових органів варто віднести такі:

- обсяги природного газу, що використовуються на виробничо-технологічні витрати та витрати є **викидами забруднюючої речовини (метану)** в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення,

- «метан» є забруднюючою речовиною, що відноситься до вуглеводнів.

Зовсім протилежними є аргументи платників податку:

- ПКУ не надає визначення терміну «забруднюючи речовини», а тому віднесення «метану» до забруднюючої речовини є необґрунтованим, в переліку забруднюючих речовин не має чітко зазначеної речовини – «метан»;

- «метан» є парниковим газом та не відноситься до забруднюючих речовин і відповідно не є об'єктом оподаткування екологічним податком;

- податок справляється виходячи з фактичних обсягів викидів, не весь об'єм (обсяг) фактичних витрат та виробничо-технологічних витрат є тим об'ємом, який фактично витік в атмосферне повітря.

При огляді судових рішень встановлено різне тлумачення судами загальної юрисдикції норм права, тобто судами приймалися рішення, як на користь платників податків так і на користь податкової. Тому надзвичайно своєчасним є питання з удосконалення оподаткування викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря дифузними джерелами.

Для уникнення подібних прецедентів в майбутньому, доцільно внести до ПКУ визначення «забруднюючі речовини», до об'єктів та бази оподаткування віднести викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря дифузними джерелами, та виділити метан, як забруднюючу речовину.

Література:

1. Офіційний сайт єдиного державного реєстру судових рішень <http://reyestr.court.gov.ua/>
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17?find=1&text=243#Text>

Кравченко Х.В.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 3 курс
Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
Науковий керівник – к.е.н., доцент, зав. кафедри обліку і фінансів Глухова В.І.*

ФІНАНСУВАННЯ ВИДАТКІВ НА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНЕ ГОСПОДАРСТВО З МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Житлово-комунальне господарство (далі – ЖКГ) – це важлива соціальна галузь, яка забезпечує населення, підприємства та організації необхідними житлово-комунальними послугами та суттєво впливає на розвиток економіки країни.

Слід зазначити, що належний стан функціонування житлово-комунального сектору в сучасних умовах залежить від багатьох чинників, одним із основних серед яких є вплив державної фінансової політики.